

[Pinholt.]

end under den forrige socialdemokratiske Regering. Det ved jeg, og jeg ved een Ting til, og det ved jeg fra tidligere Tid, nemlig at Tallet paa dem, der kommer under Fattigforsørgelse, har været omtrent det samme, lidt stigende, men omtrent det samme i onde og i gode Tider. Jeg ved ikke, om den højtærede Socialminister, som er saa vel bevandret i disse Ting, kan paavise, at i de saakaldte gode Tider er Fattighjælpen sunket væsentligt. (Afbrudelse: Jo!). Ja, jeg tror ikke, det vil vise sig paa Landet, og jeg har dog set Statistikken efter, og jeg vil gerne have et Bevis for, at i de sidste Aar er Tallet paa dem, der har faaet Fattighjælp, steget stærkt, for det har jeg ikke set noget om. (Afbrudelse: Vi har det ikke!). Nej, vi har det ikke, men saa er det heller ikke rigtigt at udtale det, for Kendsgerningerne synes at tale et helt andet Sprog.

Man taler om, at det at faa Fattighjælp sætter Borgerne i 2den Klasse, og det kan være rigtigt, men det giver sig først og fremmest Udtryk den Dag, man staar og skal til Valg. I al Almindelighed giver det sig ikke særlig Udtryk, naar en Mand har faaet Fattigunderstøttelse, og selv om han faar den eftergivet, ja, saa ved alle, at han har faaet Fattighjælp, men at han har faaet den eftergivet, ved man maaske ikke. Det, der er Hovedsagen i Øjeblikket, er, at naar de, der har faaet Fattighjælp, har holdt sig fri af Fattigvæsenet et Aar, kan de søge om at faa den eftergivet, og det faar de i Almindelighed, naar det har været uforskyldt. Jeg kan derfor slet ikke se, at dette Lovforslag er noget epokegørende, eller at det er andet end en Gestus, som man gør, fordi man har faaet en socialdemokratisk Regering; den ser godt ud og koster ikke noget, og saa lader man alle de andre store Spørgsmaal ligge. Saaledes maa jeg se paa det.

Den højtærede Socialminister talte om, at der var saa skarp en Grænse her i Landet mellem Hjælp med Fattighjælps Virkning og Hjælp uden Fattighjælps Virkning. Det kan være meget rigtigt, og naar det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen talte om, at i England og Tyskland kendte man ikke dette med Fattighjælps Virkning, kan jeg ikke modsige det, for jeg kender ikke Lovgivningen der; de har i alt Fald tidligere haft en saadan Lovgivning. Men vi har jo undtaget en Række Tilfælde fra at have Fattighjælps Virkning her i Landet, og vi har selvstøtt Sabroes Ord for, at vi er kommet meget vidt i den Henseende, meget videre, end man er kommet i Frankrig og andre Steder. Derfor

synes jeg ikke, at man skulde sige, at vi er mere haardhjertede her.

Det ærede Medlem Hr. Bjerring udtalte, at den sociale Lovgivnings stærke Nedskaering havde ogsaa haft sin Virkning. Men den sociale Lovgivning er jo ikke nedskaaret saa stærkt; de Kroner, der gives nu, er mere værd, end de var i 1924, de har større Købeværdi. Og naar det ærede Medlem siger, at jeg ikke har nogen som helst Forstaaelse af eller Forstand paa, hvordan man ser paa Fattighjælpen ude omkring i Landet, kan han naturligvis udtale sig saaledes, men jeg bor dog her i Landet og har været Sogneraadsformand i 10 Aar, saa helt uden Kundskab er jeg ikke. Jeg har set Folk faa deres Fattighjælp eftergivet, og jeg har ogsaa set dem komme paa Fattigvæsenet igen i den Kommune, hvor jeg bor, om end det er en Kommune, hvor man har meget betydelig Respekt for at komme paa Fattigvæsenet, ikke fordi man bliver behandlet daarligt, men fordi man har denne Trang til Selvhjælp, som er saa nødvendig.

Jeg vil gerne fortælle et lille Træk. En Mand, som var Medlem af en Sygekasse, og som arbejdede hos mig, blev syg og fik Lægen ud til sig. Han var Enkemand og bad mig om at komme til sig og sagde da: De vil nok betale Vognmanden for den Kørsel herud. Dertil svarede jeg: De har ikke noget at betale, Kørselen betaler Kommunen. Manden saa da op paa mig med et halvt forfærdet Blik og sagde: Kommunen? Jeg har aldrig faaet noget af Kommunen, saa De vil nok betale den Vogn! Han vilde altsaa ikke paa nogen Maade have, at Kommunen skulde betale noget for ham.

Se, det er en god Følelse, og den bør vi ikke udrydde. Men dette her, at man en Gang imellem giver en saadan Lovgivning, det har ingen Steder hjemme, og det virker kun til at afsvække den Følelse, der her er Tale om. Vil man derimod foreslaa en helt anden Ordning, saaledes at Kommunerne til enhver Tid kan eftergive Fattighjælp, saa kan vi forhandle om det; men dette her er ingenting.

Det ærede Medlem, der talte for Retsforbundet, sagde, at han brød sig ikke noget om 80 Aars Dagen. Hvad der derimod betød noget for ham, var, at der var kommet saa mange paa Fattigvæsenet. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem ved det, men naar det for det ærede Medlem ikke betyder noget, at det foreslaas i Anledning af Grundlovens 80 Aars Jubilæum,